

קול יעקב

לרפוי"ש
רפאל דוד בן אודליה

לרפוי"ש
ישי בן שושנה

להצלחת
כל משפחת דרשן

להצלחת ולרפואת
כל עם ישראל

זמני השבת באלעד:

הדלקת נרות: 17:34

צאת שבת: 18:38

זמן ר"ת: 19:14

עלון מס' 149 | ה' מר חשוון |
תשפ"ד | שנה 4

מטעמים לשולחן שבת

"זוֹן אִישׁ צְדִיק תְּבִימִים הָיָה בְּדַרְתָּיו" (בראשית ו', ט')

אבא אחד שהיה שיכור מאד אהב לשותות יין, אך בניו חששו שהוא יגרום נזק לבריאותו וניסו להניאו מכך בהסבירם לו כמה זה לא טוב אבל שום דבר לא עזר.

יום אחד החליטו לשים אותו בבית קברות ולקושרו שם כך שלא יוכל להשיג יין ויתרגל לחיות בלי יין. וכך עשו. במקביל היתה חבורת שודדים שגזלה חביות רבות של יין והמשתרה רדפה אחריהם. סיכמו השודדים ביניהם להחביא את החביות במקום שבני אדם לא נמצאים שם ולא מצאו מקום מתאים יותר מבית הקברות. מכיון שבאו לשם בשעת לילה מאוחרת לא שמו לב לכך שהניחו את אחת החביות ליד האב השיכור.

למחרת שקם האב השיכור, לפתע גילה כי לידו חבית יין, התחיל לשתות ולהתענג ואז באו בניו להביא לו אוכל וגילו שגם בבית קברות הגיע היין עד אליו...

וכך היה לגבי נח הקב"ה לא מנע אותו "כי הבא ליטמא פותחין לו". וכמו שאמרו חז"ל "בדרך שאדם הולך בה מוליכין אותו" (מכות י"ב)

התורה מעידה שנח היה איש צדיק ותמים. ועוד מסופר שאחר שיצא מהתיבה מיד זרע גרעין של עץ גפן ובאותו יום הוא גדל והניב ענבים ואז סחטם ונעשה יין, שתה והשתכר, וקרה המעשה הנורא...

שואלים המפרשים למה הקב"ה לא מנעו מלשתול העץ הרי ידע שבגללו הוא יעשה עבירה?

אלא שאמרו חז"ל "הבא לטמא פותחין לו" (יומא לה ע"ב), אדם שהולך נגד כיוון התורה אז נותנים לו את האפשרות, אפילו עד לעבירה חמורה. ואילו "הבא ליטהר מסייעין לו" (שם).

נמצא שיש השפעה גדולה לרצון של האדם אם לטוב ואם למוטב. כמו שרואים בסיפור הבא המובא במדרש:

אחת שאלתי

אֵלֶּה תּוֹלְדֹת זָוֵן זָוֵן אִישׁ צְדִיק תְּבִימִים הָיָה בְּדַרְתָּיו אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ זָוֵן (בראשית ו', ט). שֶׁהָיָה עֲזָיו וּשְׂפָל רוּחוֹ, וְעַל יְדֵי הָעֲוֹנָה אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ זָוֵן, שֶׁהָיָה מִרְכָּבָה לְשִׁכְיָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר 'אֲנִי אֶת דָּבָא. וְאֶפְשָׁר שְׂרָבוֹ הַפְּתוּב שֶׁהָיָה לוֹ זָוֵן בְּעֵינֵי ה', כְּדַכְתִּיב וְזָוֵן מֵצֵא זָוֵן בְּעֵינֵי ה', בְּעֵבוֹר הָעֲוֹנָה. כִּי מֵצֵא בְּגִימְטְרִיָּה עֲוֹנָה, שֶׁם רָבוֹ שְׁעוֹתָנֹתָיו וְרָמָה לוֹ לְמֵצִיאת זָוֵן (פְּנֵי דוֹד לְרַבְנֵי הַחִיד"א).

לע"נ
יורם בן מרים כ"צ ז"ל

לע"נ
מרים בת רחל כ"צ ע"ה

לע"נ
דוד בן אסתר כ"צ ז"ל

שר התורה, שמחו לא פסק לנגע מלהרהר בדברי תורה, פנה אל האיש בענות-חן, ושאלו: "וכי מה אתה רוצה שאעשה במקום לטייל?"
"תגיד כמה פרקי תהלים", השיב היהודי.

החזו"א שב לאחוריו, ולמחרת שנה את מסלול טיולו ולא עבר ליד דירתו של האיש.

לאחר זמןמה פקדה צרה פלוגנית את ביתו של היהודי ההוא. מקרבו אמרו לו שלא הרחק מביתו נמצא גאון מפלג, ושמו רבי אברהם ישעיהו קרליץ, ורבים מתדפקים על פתח ביתו בבקשת ישועה ורחמים. מידענו מחליט לגשת לבית החזו"א, כדי שיתפלל ויעתיר עליו מברכותיו.

ויהי כאשר פתח את דלת החדר בו ישב גדול הדור, נפל ארצה מתעלף. בני הבית נסו לעוררו, אך אז פתח האורח בצעקות וזעקות נוראות, נפל לרגלי החזו"א ובקש ממנו שימחל לו, כי "אם הייתי יודע שאתה הוא גדול הדור, בודאי שלא הייתי מתנהג בצורה כזו כלפיד". במשך שעה ארבה לא נתן היה להרגיעו.

מרון זצ"ל יושב על כסאו, מלטף את היהודי ברוך ובחבה אין קץ, ומתנצל באמרו: "אין לי על מה לסלח לך. הלא נתת לי עצה טובה, להגיד תהלים. הנני מבטיחך נאמנה שמאז אותו יום אני מקים מה שהצעת לי ואני אומר תהלים. ומפיון שפך, מה לי לכעס עליך?!"

מרון החזו"א איש זצ"ל נאלץ לצאת מדי יום ביומו לטייל לצורך בריאות גופו. הוא היה מהלך לאורך גבול הפרדסים בין בני ברק לרמת גן, על התואי שבו יסלל ברכות הימים רחוב חזון איש.

מיתר יהיה להדגיש שיותר משטייל מרון זצ"ל בפרדסי הרחניים של בני ברק, "טייל" באותה שעה בפרדס התורה, וכפי שהוא-עצמו התבטא פעם - לאחר שתעה מעט בדרך והגיע הרחק מעבר למסלול המקורי - "מה, למדתי תוספות כל כך קטן, וכבר הגעתי כל כך רחוק"?!

יהודי פשוט שהתגורר ליד מסלול הטיול הקבוע של החזו"א, הבחין בפליאה במחזה הלז של אדם קשיש, בעל צורה, המטייל באמצע היום. מדי יום ביומו עקב אחר מהלכו של החזו"א, עד שפעם החליט לרדת ולגער בו שלא יבזבז את זמנו לבטלה, ו... ישב קצת ללמד, או יגיד תהלים וכיוצא בזה.

וכך עשה. כשהגיע החזו"א סמוך לביתו, ירד האיש וגער ברבן של כל בני הגולה, על שהוא מבטל את זמנו בטיולי סרק. החזו"א לא הגיב, וחסר למעונו בבני ברק.

למחרת, לא זכר, פנראה, החזו"א את הגערה שקבל מהיהודי ההוא, וצעד שוב באותו מסלול. והנה שוב יורד בעל-הבית מדירתו, והפעם גוער במטייל ביתר שאת: "כבר הספקת לשפח מה שאמרתי לך אתמול? מדוע מבזבז אתה את זמנך לריק?!"

כי הבעיה היא שהאישה מקבלת את כל התיקים החשובים:

תיק החינוך - היא מתנכת אותך,
תיק האוצר - משתלטת לך על הארנק,
תיק החוץ - היא מחליטה לאן יוצאים -
אתה מקבל רק תיק אחד: תיק איכות הסביבה -
אתה מוריד את הזבל.

אחד פוגש מכר ברחוב: "מה נשמע?"
"דיכאון", משיב השני,
"יש לי חתונה הערב ומה זה לא בא לי ללכת."
"מה הבעיה?", שואל הראשון, "תמציא תירוץ ותברייז".

לע"נ ניסים בן יצחק ז"ל

לע"נ אשר (פליקס) בן סול ז"ל

לע"נ אהובה בת חיה חיריה ע"ה